

Det andet hovedafsnit behandler som anført de mange emner, som knytter sig til specielt udsondrede beskatningsproblemer. Man finder her afhandlinger om en så broget flok af skatteydere som aktieselskaber — med en summarisk oversigt over de for disse gældende yderst indviklede regler —, brugs- og andelsforeninger, lønmodtagere, villaejere, landbrugere, skov- og haveejere, liberale erhverv, enker, enkemænd, dødsboer m. v. En del af de herhenhørende emner har været genstand for omtale på forskellige steder i bogens første hovedafsnit; den derved opståede spredning af samhørende problemer skader overblikket en del. Dette kan skyldes en vis mangel på en fast plan for værket, men det kan også skyldes ønsket om at undgå de mange gentagelser, som havde været uundgåelige, hvis hvert enkeltproblem skulle være undergivet en tilbundsgående fremstilling. Og denne mangel afhjælpes i højeste grad ved det overordentlig fyldige stikordsregister, som ledsager bogen.

På passende steder findes indføjet udmærkede oversigter over, hvorledes et regnskab i praksis bør opstilles. Dette viser, at forfatteren også har haft til formål at delagtiggøre rene begyndere i beskatningsfaget i sin omfattende viden.

Fremstillingen er holdt i et let tilgængeligt sprog; enkelte steder i behandlingen af skattepligtige problemer kan det populære tilsnit gøre definitionerne en smule ueksakte.

Værket er på 600 store sider og fremtræder i et smukt udstyr. Det koster visselig en artig sum penge, men dette bør ikke afholde folk fra at anskaffe sig bogen, der på grund af forfatterens store flid og dygtighed vil kunne være til gavn og nytte for en stor kreds af den danske befolkning.

C. Helkett.

Axel Grandell: **Företagets vinst.** En studie i vinstens begrepp, dess beräkning, redovisning och bedömning. Skriftserie utgiven av Handelshögskolan vid Åbo Akademi, serie A nr. 6. Åbo 1952. 126 sider.

Gevinstproblemet er placeret som foretagendets centrale økonomiske problem. Forfatteren beskæftiger sig med definitionen af begrebet og gevinstproblemets relation til de forskellige underordnede bogholderimæssige og kalkulemæssige problemer.

Forfatteren bevæger sig i denne lille bog — som i omfang nærmest må kaldes en pamflet — over snart sagt alle driftsøkonomiske problemer, og behandlingen må derfor blive lidet dybtgående. Imidlertid kan det være meget morsomt at læse en bog, der er så charmerende skrevet i »jeg-form« og krydret med postulater og uortodokse ræsonnementer. Lidt forældet er dog forfatterens absolute lighedstegn mellem samfundsnyttig virksomhed og den enkelte virksomheds gevinstmaksimering, og uforståelig bliver relationen, når forfatteren (s. 80) definerer: »Vinst är den på grund av företagets samhällsnyttiga verksamhet uppkomna disponibla ökningen av företagskapitalets köpkraft«.

Uforståelige ræsonnementer er dog ikke noget, der behøver at afskrække den interesserede læser, som udmærket vil kunne få tankerne sat i sving ved

Det andet hovedafsnit behandler som anført de mange emner, som knytter sig til specielt udsondrede beskatningsproblemer. Man finder her afhandlinger om en så broget flok af skatteydere som aktieselskaber — med en summarisk oversigt over de for disse gældende yderst indviklede regler —, brugs- og andelsforeninger, lønmodtagere, villaejere, landbrugere, skov- og haveejere, liberale erhverv, enker, enkemænd, dødsboer m. v. En del af de herhenhørende emner har været genstand for omtale på forskellige steder i bogens første hovedafsnit; den derved opståede spredning af samhörørende problemer skader overblikket en del. Dette kan skyldes en vis mangel på en fast plan for værket, men det kan også skyldes ønsket om at undgå de mange gentagelser, som havde været uundgåelige, hvis hvert enkeltproblem skulle være undergivet en tilbundsgående fremstilling. Og denne mangel afhjælpes i højeste grad ved det overordentlig fyldige stikordsregister, som ledsager bogen.

På passende steder findes indføjet udmærkede oversigter over, hvorledes et regnskab i praksis bør opstilles. Dette viser, at forfatteren også har haft til formål at delagtiggøre rene begyndere i beskatningsfaget i sin omfattende viden.

Fremstillingen er holdt i et let tilgængeligt sprog; enkelte steder i behandlingen af skattepligtige problemer kan det populære tilsnit gøre definitionerne en smule ueksakte.

Værket er på 600 store sider og fremtræder i et smukt udstyr. Det koster visselig en artig sum penge, men dette bør ikke afholde folk fra at anskaffe sig bogen, der på grund af forfatterens store flid og dygtighed vil kunne være til gavn og nytte for en stor kreds af den danske befolkning.

C. Helkett.

Axel Grandell: **Företagets vinst.** En studie i vinstens begrepp, dess beräkning, redovisning och bedömning. Skriftserie utgiven av Handelshögskolan vid Åbo Akademi, serie A nr. 6. Åbo 1952. 126 sider.

Gevinstproblemet er placeret som foretagendets centrale økonomiske problem. Forfatteren beskæftiger sig med definitionen af begrebet og gevinstproblemets relation til de forskellige underordnede bogholderimæssige og kalkulemæssige problemer.

Forfatteren bevæger sig i denne lille bog — som i omfang nærmest må kaldes en pamflet — over snart sagt alle driftsøkonomiske problemer, og behandlingen må derfor blive lidet dybtgående. Imidlertid kan det være meget morsomt at læse en bog, der er så charmerende skrevet i »jeg-form« og krydret med postulater og uortodokse ræsonnementer. Lidt forældet er dog forfatterens absolute lighedstegn mellem samfundsnyttig virksomhed og den enkelte virksomheds gevinstmaksimering, og uforståelig bliver relationen, når forfatteren (s. 80) definerer: »Vinst är den på grund av företagets samhällsnyttiga verksamhet uppkomna disponibla ökningen av företagskapitalets köpkraft«.

Uforståelige ræsonnementer er dog ikke noget, der behøver at afskrække den interesserede læser, som udmærket vil kunne få tankerne sat i sving ved

at læse bogen og knytte mere indgående ræsonnementer af positiv eller negativ art til de fremsatte påstande og de tilføjede forklaringer.

Vagn Madsen.

Gjerløv-Knudsen: Form som enhedsbegreb i kunst, videnskab og organisation. G. E. C. Gads Forlag. Kbh. 1953. 55 sider.

Den foreliggende bog er bygget over et foredrag, der blev holdt på sommeruniversitetet sidste sommer. Hensigten har været at skabe et grundlag for en tværvidenskabelig drøftelse af de formgivningsproblemer, som er uløselige forbundne med åndelig virksomhed. Docent *Gjerløv-Knudsen* har delt det store arbejdsområde op i tre ret skarpt afgrænsede felter, eftersom den foreliggende opgave er af kunstnerisk, videnskabelig eller administrativ karakter.

Det er i højeste grad en priselig stræben at søge at tilnærme videnskabsgrenene til hinanden, så at fagfolk med vidt forskellige specialer med større udbytte kan kigge over plankeværket og følge arbejdet i naboens urtegård. *Gjerløv-Knudsen*'s afhandling viser, at det ad spekulativ vej lader sig gøre at opstille konstituerende fællesgrundtræk. Han understreger med terminologisk skarpsindighed, hvorledes vejen frem mod en tilfredsstillende formanvendelse går gennem etaper som problemstilling, problembehandling og problemløsning. Ligeledes lykkes det ganske klart at skelne de forskellige faktorer, der gør sig gældende under arbejdet, og hvorledes de dominerer alt efter opgavens art.

I det hele taget har behandlingen sin styrke i en overordentlig nøjagtig terminologi. Derimod fortoner de praktiske resultater sig let i alt for luftige abstraktioner. Som det desværre altid vil være tilfældet, viser forfatteren sig at være bedst inde i en rationel behandling af formproblemerne på sit eget fagområde, arkitekturen og de bildende kunster. Når linien skal føres over på videnskabens og organisationens problemer, bliver vi alt for hurtigt spist af med en henvisning til den gældende metodik.

Opgaven kan på forhånd synes temmelig utopisk, og det er heller ikke lykkedes at skabe rigere muligheder for en praktisk udnyttelse af det omhyggeligt opbyggede arbejdsystem. Naturligvis ligger der en betydelig fare i at samle så mange uensartede områder under én hat. Det udarter let som her til en ganske vist overordentlig interessant, men dog til syvende og sidst gold omgang teoretisk skolastik, som Thomas Aquino sikkert havde nikket bifaldende til. Man får med eller mod sin vilje indtrykket af, at midlet tager magten fra hensigten, og at forfatteren lader sig tilfredsstillende med rent formalistiske overvejelser. Behandlingens stærkt abstraherende tendens giver en fornemmelse af, at der lægges stor vægt på længden af pavens skæg, medens der på det nærmeste lades hånt om hans personlige egenskaber og hans magts rækkevidde.

Uden særlig fyldestgørende begrundelse lades æstetiske og tekniske synspunkter ude af betragtning. Begge må dog anses for at være ret væsentlige faktorer for opnåelsen af en tilfredsstillende formanvendelse. Direkte selvmodsigende virker det, når forfatteren hævder, at »Bedømmelsen af formen